

TÁBORÁČEK

4

• Časopis turistického oddílu TOM LESANI

• Říjen 2009

Milí přátelé,

je začátek října - tedy měsíc od začátku oddílového roku a my již máme za sebou několik úspěšných akcí. Ostatně další stránky jsou toho důkazem. Největší prostor tohoto táboráčku určitě zabere letošní opravdu povedený tábor. Myslím, že vaše spokojenost je toho nejlepší vizitkou. Musím vám touto cestou všem poděkovat, protože přesto, že může být program sebelíp připraven bez toho, abyste do všech náročných úkolů dali to své nadšení, férovost a kamarádství, byl by tábor o ničem. My všichni z vedení jsme letos přijeli opravdu spokojeni a o to víc máme chuť pro vás připravovat další zajímavé akce.

K tomu aby těch zajímavých akcí bylo co nejvíce a aby nám to potáborové nadšení vydrželo co nejdéle je však třeba abyste se k oddílu a všem oddílovým akcím postavili zodpovědně. Program oddílu se skládá z povinné a nepovinné části. V povinné části musíte docílit minimálně 90% docházky. K tomu, aby jste se mohli všech akcí účastnit je zapotřebí zkoordinovat s rodiči váš rodinný program. Doplnky dostáváte s velkým předstihem a proto je překvapivé, že občas slyším slova: „My o tom nevěděli ...“. Prosím tedy: předávejte rodičům včas doplňky, které dostáváte na oddílovkách.

Hlavním měřítkem vaší úspěšnosti v oddíle je oddílové bodování, které nejlépe odráží vaší zapálenost pro celou oddílovou činnost. Zde se zaznamenávají veškeré Vaše body (nejen za docházku, ale i za výstroj, výzbroj na výpravách, Roy, atd. Snad právě proto v něm zpravidla vítězí ti neaktivnější.

Motivací by měla být nejen prestiž, ale také výprava za odměnu, která je každý rok jiná a něčím zajímavá. Vítězové minulého oddílového roku se mohou brzy těšit na nějakou atraktivní akci.

Plánované akce:

28. října – 1. listopadu 2009	Podzimní prázdniny na Polaně
11. listopadu 2009	* Oddílová hra „Mafie“
14. listopadu 2009	* Jednodenní výprava
28. – 29. listopadu 2009	* Turnaj ve stolních hrách v klubovně
18. – 20. prosince 2009	Vánoční Žranice na Kyčeře
- * Termíny označené hvězdičkou se mohou změnit v závislosti na počasí

Malá Fatra (SK) (10. – 12. července 2009)

Tak jsme se zase jednou o prázdninách sešli a vyrazili jsme na Slovensko. Vyjeli jsme v pátek odpoledne s ne příliš pěkným počasím. Čím blíže jsme byli k cíli tím se nic nechtělo změnit. Ale dorazili jsme do kempu a ten mě teda příjemně překvapil. Bylo s ním mnoho nového, než na co jsem si pamatoval. Příjemná změna ☺. No na večer jsme si udělali nějaké dřevo. Našli jsme bagrem podřený suchý strom, a tak nebylo nouze o parádní „adrenalinovou“ zábavu.

V sobotu se počasí nijak nezlepšilo, ale to nám nezkazilo náladu a my jsme vyrazili. Cesta byla příjemná. Prudký kopec lanovky, co víc si přát ☺. Nahoře jsme dali svačinku. Dost foukalo, tak jsme se nezdrželi dlouho. Pokračovali jsme na další vrchol a pak dále po hřebeni. Nakonec jsme museli zase z kopce dolů. Ale odměnou nám bylo občerstvení ve formě dobré kuchyně – převážně halušky ☺. V kempu jsme si zaslouženě odpočinuli. Další den jsme vyrazili přes Jánošikové diery na Rosuťiec. Tentokrát se počasí dosti vydařilo a nám se šlo parádně. Sluníčko svítilo a bylo teplo. Výhled z hora byl super, ale bylo tam příliš mnoho lidí. Cesta domů už byla rychlá. Sbalili jsme se a jeli až do Karviné.

Luky

Letní Tábor Podhradí (15. – 29. srpna 2009)

Tak a je tu kooooooooonečné léto a s ním i společný tábor. Brzo ráno, jsme se sešli na zadním parkovišti u Tesca. Po chvilce přijel autobus a my museli nakládat hordu kufrů, tašek, batohů a jiné důležité i méně důležité věci, které by se mohli hodit na táboře. Celá akce trvala asi půl hodiny, poté autobus nastartoval, kluci i holky se rozloučili s rodiči a jelo se směrem Vítkov – Podhradí. Cesta trvala necelé dvě hodiny, málokdo se však nudil. Většina poslouchala Reza, jak vypráví ty své vtípky :-))). Tím nám cesta hodně rychle utekla.

Tábor byl v údolí u řeky Moravice, tím pádem jsme z Vítkova pořád jeli z nekonečného kopce dolů. Naštěstí se nikdo nepozvracel, nerozbrečel ani nijak „nezlepšil“ cestu. Tábořiště, na které jsme dorazili, se jmenovalo Anna Valley. Bylo tam asi tak 20 stanů, 2 kadibudky, sprcha, kuchyně, jídelna a různá jiná další zákoutí. Hnedka někteří nedočkavci vyskočili z autobusu, a co nejrychleji chtěli očihnout nová místa. Vedení jim však rychle jejich záměry zmařili. Nejdříve je třeba odnést věci do stanů, kuchyně, vybalit se, naštípat dříví, kuchyňská připravit oběd, ... atd. První den byl pracovní, jako vždycky. Večer, po práci, jsme se sešli u táboráku a hrálo se na kytaru. V noci pak měla první družina hlídku.

Druhý den po krásném budičku byla ještě krásnější rozcvička (nebyla vůbec ☺). Pro kuchyňskou, ale tak příjemná nebyla. Ráno dělali kravál a podařilo se jim vzbudit Bobra ještě před budičkem... To se nevyplácí. Po rozcvičce/nerozvícce proběhla ranní hygiena, snídaně a začal poměrně nabitý program. Sjíždění řeky Moravice. Ten den jsme se v táboře moc neohřáli, kromě oběda, který nebyl nic moc (Kikošek, který se stal na tento den šéfkuchař, nám připravil trošku planou hrachovku :-)). Po obědě jsme, ale znovu nasedli do člunů a pokračovali v cestě. Během plavby, každý nabíral nové zkušenosti po svém.

Někteří se při sjíždění „cvakli“, to znamená, že spadli z člunu a namočili se, jiní skákali do vln dobrovolně nebo vymetli kdekou zátočinu. Někteří se vyklopili už v první minutě sjíždění a hned tak vyzkoušeli, jestli je voda mokrá až na dno. Po kratších přestávkách jsme dojeli až do Hradce nad Moravicí, což byla pro dnešní den konečná stanice. Tam jsme čluny umyli a předali majiteli. Na tábořiště nás pak Luky s Bobrem teleportovali svými auty. Ještě před večerí nás Bobr křtil na vodáky. Každý jsme dostali vodácké osvědčení a mušličku pro štěstí. Večer pak měl být táborový oheň, ale našli jsme staré zapečetěné skleněné láhve se vzkazem uvnitř.

Oheň se tak přesunul až na druhý den. Láhev byla pro každou družinu. Popoháněni zvědavostí jsme láhev otevřeli skoro se zatajeným dechem. Uvnitř se skrývala rozstřižená zpráva. Po složení jsme se dověděli, že jako námořníci máme možnost získat poklad kapitána Billiho Bonese. Ty, které to napadlo již první den, měli možnost přivolat kapitána pirátskou písní. Billi Bones byl sice sdílný, ale mapu s pokladem vydá jen tomu, kdo ji ho zaslouží. Po celý tábor jsme tak putovali po ostrově, hledali indicie k nalezení pokladu a jako námořníci chodili v pruhovaných tričkách. Ten kdo si je nezvládl koupit, měl možnost si jej vyrobit.

Tábor se každý den točil kolem dlouhodobky (DH). Aby byl program nabitější, střídala se DH s táborovými turnaji nebo s jinými hrami nebo jsme osedlali své oře a vyjeli se podívat do města. Bylo to kousek od našeho tábora, ale někteří trochu nezvládali ten kopec. Na náměstí ve Vítkově jsme se rozdělili do trojic nebo čtveřic a hráli jsme hru: Každá skupinka dostala propisku a měli jsme za úkol ji vyměnit za něco dražšího. Celkem jsme na to měli hodinu. Každé skupině se podařilo propisku vyměnit za něco hodnotnějšího, ale vyhrála skupina, které se podařilo přinést voňavku za 80 Kč. Hold kdo umí, ten umí....

Po nástupu jsme jeli na vítkovský bazén, který byl kousek od náměstí. Někdo mi říkal, že tam je Den dětí (asi nějaký zpožděný). Na místě jsme se převlékli do plavek a huráááá do vody. Někteří si plnili nějaké ty úkoly do odborky plavce, jiní šli dovádět s klaunem.

Nakonec to na bazéně dopadlo tak, že skupina přerostlých Lesanů tancovala a dováděla po celém koupališti. Zhruba po hodině se měl na pódiu objevit herec a zpěvák Sagvan Tofi, kterého určitě všichni znáte. Ten si, ale v klidu popíjel pivečko a nevypadalo to, že by se k něčemu měl. To se nám nelíbilo. Nu což je třeba to vzít do vlastních rukou... Vyburcovaná banda Lesanů se tedy postavila před jeho stůl a řvala: „Sa-gvan, Sa-gvan, Sa-gvan. Herec nejspíš naplněn svou ješitností, se zvedl ze židle a usmívajíc se na všechny své mladé fanoušky odkráčel na pódium zpívat. Ale to co ze sebe vydával to se nám oooooooooopravdu nelíbilo, a tak jsme se sebrali a jeli zpátky tábořiště. ... Snad si to Sagvan nevzal osobně... ☺

Další táborové dny se dělali úkoly do dlouhodobky. Třeba jako projít lanovým centrem, aniž by se někdo dotkl země a na konci vyluštit šifru, nebo jsme dopluli na Ostrov Obřích Želv, kde jsme měli seřadit kameny od nejtěžšího po nejlehčí, atd. Hrály se i družinové turnaje, „džutckej“, maršál a špion a další. Jeden den, myslím, že na konci tábora se jelo na skály, si zahorolezovat. Pro nováčky to bylo pěkné vzrůšo, hlavně pro Gabku. Byl tam i další úkol do DH. Každá družina měla jednoho vyvoleného, a ten musel vylézt nahoru na skálu a tam vyluštit šifru. Všem se to nakonec povedlo.

No a máme tady oblíbený „třináctý den“, to je den, kdy je všechno naruby, vedoucí mají kuchyňskou, je křtění nováčku, atd. Ráno, po komediální rozcvičce a čištění zubů, vedoucí vykřikli snídani a my se hned rozběhli ke stolům. Nadšení hnedka bylo ta tam. „Co to zas na nás vymysleli?“ Prej, jako praví námořníci a mořské krysy, máme jíst i mořskou stravu. Chleba s uzenou sardinkou. Některým to neudělalo moc dobře na žaludek, že Markusi? Ale je pravda, že jiní si zase pošmákli. Hold, proti gustu, žádný dišputát.

Dopolední program třináctého dne byl hodně moc nabitý. Každá družina se měla co nejlépe převléknout za piráty. Nejlépe vypadal asi Hák s vypůjčenou parukou a Pruh v šatičkách. Dopoledne každá družina vyfasovala svačinu a měla ji co nejlépe ukrýt a nakreslit co nejpřesněji mapu, aby ten poklad mohla najít další družina. Všem se poklad podařilo najít, takže jsme přešli k dalšímu úkolu: Udělat aspoň 10 minutovou scénku (nebo scénky) z filmu Piráti z Karibiku 1,2,3.

Každá družina se snažila a všechna představení byla moc pěkná. Oběd!!! Zařvalo vedení kolem jedné hodiny. Polívku si sice nepamatuju, ale na druhé se zapomenout moc nedá. Byly nám servírovány dary moře, čili rybičky, chobotnice, krevety a jiné potvůrky (Blee, Fůůjjjjjj!!!). Ale naštěstí to byl jen předkrm a vedoucí nezklamali a udělali řízky s bramborami. Pro některé „nenažránky“, kteří požadovali ten největší řízek, bylo samozřejmě připravené i překvapení. Po zakousnutí zjistili, že to je osmažená hadra (Cha, Cha). Odpoledne probíhalo tradiční křtění nováčků. V oddíle je tradice křtění dortem. Každý nováček si myslel, že dostane čokoládový, vanilkový nebo jahodový dort. Omyl. Oddílový dortíček je moc hnusná šlichta, složená z hořčice, soli, octu, fazolí, melty a dalších dobrůtek. Tak jako příjemně třináctý den začíná, tak i končí. Vedoucí připravili švédské stoly, které se pod jídlem jen prohýbaly.

Čtrnáctý den: Blíží se konec tábora, takže se dělalo dřevo a fakule na poslední táborový oheň. Konečně se nám podařilo vyluštit mapu k pokladu, takže jsme skoro celý den hledali odkaz Billyho Bonese. Podařilo se.! Poklad byl ukryt až na hradě Vikštějň, kde si každá družina mohla najít své ceny. Vítězové si z hradu odnesli hrníčky, druhá trička a třetí sadu psacích potřeb. Večer byl táborový oheň a vyhodnocení celého tábora. Oceňovali se družinové turnaje, DH, úklid ve stanech, plšici a pak už se jen zpívalo. Na přání pak kluci chtěli zahrát písničku Obchodník s deštěm, ale ještě nevěděli, že toho budou další den litovat.

Zkrátka matka příroda už nechtěla čekat, dopřála nám nevídaně krásné, suché a teplé počasí po celou dobu tábora – ale na poslední den připravila změnu. Patnáctý (poslední) táborový den se po tropické noci hned z rána pořádně rozpršelo. Už se nehrály žádné hry, ale balilo se a bouraly se stany. Byla to fuška, protože těch stanů bylo hodně, a navíc, když prší, tak se to dělá ještě hůř. Odpoledne přijel autobus, sbalily se věci do autobusu a hurá domů. V Karviné se ještě musely oddílové věci uklidit do bedny a říct si poslední čau!

Tak a teď pár řádek od našich členů k táboru

- Soky:** Tábor se mi líbil, až na to, že jsme měli hlídky a kuchyňskou. Asi nejlepší byl aisoft. Většinu her jsme prohráli, ale neva. Byl teda celkem dobrý a jinak nic...
- Sisi:** Tábor byl celkem dobrý, až na hlídky a na to, že jsme tak byly jen 2 holky, byla sranda. Kluci byli otravní a i Háček byl otravný – ale jenom trošku...
- Pyskomil:** Tábor byl fajn. Měli jsme tam skvělé počasí. Byla celkem nuda, až na nějaké dny. Dvakrát jsme byli ve městě a jednou na koupališti. Hlídky byly v pohodě, protože zásobák a kolovna nebyla daleko. Nikomu se nic vážného nestalo, až na pár odřenin a klíštat...
- Spídy:** Líbilo se mi všechno...
- Jam:** Tábor byl fajn. Všechno se vydařilo – hlavně počasí. Celou dobu svítilo sluníčko. Vyjžděli jsme do města, na koupaliště a do jiných zajímavých míst. Celý tábor provázela dlouhodobá hra, kterou vyhráli KAMZICI následováni KONDORY a MEDVĚDY. Taky jsme hráli mezidružinové turnaje. A Ty vyhráli KONDOŘI. V dalších dnech tábora probíhaly další a další hry. Jinač hlídky byly fajn. Nikdy se nic nestalo, až na přepad vojáků, které bylo domluveno předem. Takže vše ok. Celkově se mi celý tábor líbil, hlavně sjezd řeky Moravice, kterou jsme sjeli za krásného počasí. Tento tábor se vydařil a už se těším na další...
- Flek:** Tábor se mi líbil. Nejhorší byla kuchyňská a hlídky. Nejvíce se mi líbilo sjíždění řeky.. Sice přes brýle nešlo nic vidět, ale ani to moc nevadilo. Těším se na další tábor...
- Fifi:** Tábor se mi líbil, až na hlídky. Nejvíce se mi tam líbilo šumění řeky. Kluci sice furt otravovali, ale těším se na další tábor ☺...
- Tom:** Tábor byl fajn, až na hlídky, poplach a kuchyňskou. Jinak fajn hry a fajn lidi na táboře...
- Soky:** Tábor byl fajn. Měli jsme tak fajn počasí. Sice někdy byla trošku nuda, ale jinak dobrý. Byli jsme na koupališti, kde nás překvapil bizarní tanečník bezdomovec a Sagvan Toffi. Byli jsme i na výletě na Kružberku, kde jsme ložili po skalách atd. .. Jinak byl tábor fajn...
- Dan:** Tábor byl fajn. Měli jsme námořnickou dlouhodobou. Měli jsme výlety na kolech. Prostě bylo všechno skvěle...
- ???:** Tábor se mi líbil. Nejlepší bylo jak jsme hledali poklad na zřícenině hradu Vikštejn, kde jsme asi hodinu hledali poklad a pak jsme si řekli, že tam je jen jeden a tak jsme šli zpátky do tábora. Pod kopcem plným kopřiv, které šlehali po celém těle, jsme zjistili, že tam jsou ještě další dva poklady. Tak jsme do toho kopce šli znova a nakonec jsme je našli. To byla sranda.
- Bessy:** Mě se to taky líbilo. Konečně mi dali najíst. Haff.

Wolfram

(4. – 6. září 2009)

Je Ti 15 a víc a míň jak 30, pak Tě zveme na military hru **WOLFRAM**, která volně připomíná hrdinný protifašistický odboj v našem kraji. Chceš.:

- přijmout disciplínu
- přežít noční výsadek
- sáhnout si do zásob fyzické a psychické rezervy ...

Tak těmito slovy, nás lákal skautský leták na svoji akci. Touha po dobrodružství nás zlákala a jako jediný oddíl zastupující ATOM jsme se na tento sraz přihlásili. Po čase nám do schránek dorazil Povolovací rozkaz s instrukcemi.

V pátek 4. 9. 2009 vyrážíme směr Kunčice pod Ondřejníkem. V Ostravě na nádraží sic zazněli hlasy typu: Neprojedeme raději zastávku? Co když to bude ještě větší morda, jak loni? Ještě máme možnost výběru! Byli bychom ale hloupi, kdybychom tyto hlasy poslechli. ☺ (Až na malou skutečnost, že se nám tu zastávku opravdu podařilo projet. Takže jsme si počkali na další vlak a jeli o zastávku zpět ☺)

I když jsme měli krapet zpoždění, dorazili jsme mezi prvníma. A na základně nás už přivítalo skautské vedení. A v 18:00 se pomalu celá akce začala rozjíždět. Lékařská prohlídka, kontrola totožnosti, rozdělení do skupin a nakonec přijetí do výcviku – spadla klec, už není návratu.

Letos je nás tady opoznáni více než loni. Vše začalo v klidečku a v pianku. Druhý den však přitvrdili, vyfasovali jsme armádní mundúry a začal výcvik – nízké lanové překážky, hod granátem z leže, topografie, zdravotěda, radistika, střelba ze vzduchovky, práce se zbraní AK 47, výcvik sebeobranu, střelba z Akačka v terénu, přednášky o partyzánské skupině Wolfram, která za 2. světové války operovala v Beskydech,...

Na večer jsme dostali rozkaz k přesunu na nedaleký kopec. Sbalili jsme si věci důležité pro přežití noci v terénu a vyrazili. V cíli jsme byli kolem 10 večer. Tím to, ale nekončilo. Další rozkaz: Postavit hangár! To nám trvalo asi hodinku, po večeri jsme ulehli a čekali až na nás vyjde hlídka. Budíček byl v 5:00 hod. Po rychlé snídani jsme dostali instrukce, zbraně a došlo k obrovské paintbalové bitvě. Skupina ve které jsme byli my samozřejmě vyhrála. My jako Lesani jsme celkově skončili třetí, což si myslím je fajn výsledek.

Máňa

Výprava na Lysou horu (12. září 2009)

Ráno jsme vstali a sešli jsme se na nádraží, kde jsme si povídaly než jsme vyjeli. Ve vlaku byla celkem sranda hlavně s některými, kteří celou dobu hráli slovní fotbal. Když jsme přijeli na místo, tak jsme si každý do báglu dali šutrák a šli jsme. Ptali jsme se jestli můžeme vzít jeden velký kámen do dvojice, tak další vzali jeden velký. Jak jsme vyšli nahoru, tak jsme tam dali kameny a čekali jsme na ostatní, než přijdou. Dorazil s velkým kamenem na zádech, tak hned jak si ho položil na zem, tak se mu rozpůlil na tři části. Potom jsme se zase vydali dál a až na samém vrcholu jsme si sedli do chaty a něco si dali k jídlu. Cesta zpátky byla lepší než cesta nahoru. Dole jsme došli k nádraží a jeli zpět. Bylo to SUPR.

Družinová regata Kamzíků

Toto jsou výsledky družiny Kamzíků v uzlování s pěti vázačkami.
Naše časy jsou zatím takové - ale opravdu jen zatím.

1	0:24	0:24
2	0:40	0:39
3	1:43	0:50
4	0:58	0:53

Začátek byl trochu jiný než na normálních družinovkách. Protože každému šli jinak hodinky, takže to zapříčinilo, že jsme přišli podle Máni o tři minuty pozdě, hm. Asi po minutové debatě jsme šli do klubovny, protože jsme chtěli oprášit 3-týdenní nápad zahrát si Pink Ponk. Srazili jsme tři stoly, doprostřed jsme dali knížky - namísto sítky. Hráli jsme kolotoč.

Menší popis jak to vypadalo: na jedné straně tři hráči a na druhé také. První míček šel přímo na mě a já to samozřejmě zeslonil. Potom dále hra pokračovala a já jen vítal ty co vypadli. Rány padaly, míčky se odrážely od stěn, ze kterých téměř opadávala omítka. Pálky nám praskaly z těch ran, kterými jsme posílali míčky k soupeři na jeho stranu. SRANDA! Takhle to vůbec nebylo, prostě jsme normálně hráli i když jsme to někdy konili, ale to bylo jen kvůli tomu, že byli míčky z tak blbého plastu, že to někdy porušovalo i zákony fyziky. Výsledek si asi nikdo nepamatuje (třeba já vůbec).

Abychom nezapomněli to co Morse vytvořil (no asi takhle se jmenoval ten kdo vytvořil Morseovku), tak jsme si dali menší testík. Poté jsme šli vázat uzly - udělali jsme si uzlařskou regatu. Během regaty někteří učili našeho nového člena Nováčkovskou, ale moc jsme toho nestihli. Výsledky můžete vidět na naší nástěnce.